

Dit moet gebeuren 'in functie van het risico'. Maar de Wet verduidelijkt niet wie in casu dit risico dient in te schatten. Is het de vennootschap of is het de aandeelhouder zelf die zich 'risicovol' moet achten? Zelfkennis wordt klaarblijkelijk belangrijk. Vermoedelijk zal dit in de praktijk wel hoofdzakelijk bepaald worden door de beroepsbeoefenaar die zijn klant onderzoekt en de gepaste vragen stelt.

Een uitgebreidere bespreking van deze verplichting volgt in het artikel hierna: BAART T. en VAN DEN BROEKE Y.: "Verplichte bekendmaking van houders van aandelen aan toonder of gedematerialiseerde effecten".

Werk aan de winkel

Gelet op het bovenstaande, kunnen we onze oproep van 27 november 2008 (zie *Acc & Fisc*, 2008, nr. 41, blz. 1-5)

dan ook enkel maar herhalen of actualiseren. Deze wet vereist verregaand implementatiewerk van de regering (door middel van uitvoeringsbesluiten), van de controle- en tuchtoverheden (nieuwe richtlijnen en verregaande opvolging en controle op de naleving van de wet door de beroepsbeoefenaars) en uiteraard voor de betrokken beroepsbeoefenaars zelf (uitwerken en implementatie interne procedures).

Deze implementatie zal nodig zijn vermits er in de toekomst verregaande druk zal komen op de controle- en tuchtoverheden om hun leden effectief te controleren op de naleving ervan. Gelet op de hoge administratieve boetes voorzien in de wet (tot 1.250.000 EUR) en de mogelijke tuchtsancties, kan de beroepsbeoefenaar zich maar al beter beginnen voor te bereiden.

Verplichte bekendmaking van houders van aandelen aan toonder of gedematerialiseerde effecten

Yannick Van den broeke en Tim Baart, Laga

Zoals in het voorgaande artikel reeds aan bod kwam, werd recent een nieuwe wet van kracht die natuurlijke personen en rechtspersonen verplicht om zich bekend te maken wanneer zij een belangrijke deelneming verwerven of bezitten in een niet-beursgenoteerde naamloze vennootschap met aandelen aan toonder of gedematerialiseerde effecten.

De Wet van 18 januari 2010¹ tot wijziging van de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme ('de Wet') verplicht natuurlijke personen en rechtspersonen die een belangrijke deelneming bezitten of verwerven in een niet-beursgenoteerde naamloze vennootschap met aandelen aan toonder of gedematerialiseerde effecten, om zich bekend te maken.

De ratio legis van deze bekendmaking is om meer transparantie te brengen in de structuur van niet-beursgenoteerde naamloze vennootschappen met aandelen aan toonder en gedematerialiseerde effecten.

Teneinde deze vennootschappen die aandelen aan toonder of gedematerialiseerde aandelen hebben uitgegeven toe te laten hun wettelijke verplichting na te leven om de nodige informatie omtrent hun aandeelhoudersstructuur over te leggen aan de door de

witwaswetgeving beoogde personen en instellingen, zorgt de Wet ervoor dat zij ook daadwerkelijk over deze informatie kunnen beschikken, middels een kennisgevingsverplichting voor de geveiseerde aandeelhouders aan de vennootschap.

Door middel van deze Wet voert de Belgische wetgever aldus een openbaarmakingsverplichting in voor de houders van aandelen aan toonder of van gedematerialiseerde effecten in een niet-beursgenoteerde naamloze vennootschap.²

Luidens de bepalingen van deze Wet – en aldus luidens het nieuwe artikel 515bis van het Wetboek van Vennootschappen – dient elke natuurlijke of rechtspersoon die stemrechtverlenende effecten verwerft van een niet-beursgenoteerde naamloze vennootschap die

¹ Wet van 18 januari 2010 tot wijziging van de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme, en het Wetboek van vennootschappen, B.S. 26 januari 2010 (ed. 1), 3.135.

² De kans bestaat dat de raad van bestuur van de geveiseerde naamloze vennootschappen binnen afzienbare termijn door de wetgever zal worden verplicht om de aandeelhoudersstructuur, zoals deze uit de kennisgevingen blijkt, op te nemen in de toelichting bij de jaarrekening. Een dergelijke verplichting werd namelijk reeds eerder ingevoerd door artikel 14, laatste lid, van de Wet van 2 mei 2007 voor beursgenoteerde ondernemingen. Op dit moment is deze verplichting er evenwel nog niet.

aandelen aan toonder of gedematerialiseerde effecten heeft uitgegeven, aan de vennootschap kennis te geven van het aantal effecten dat hij bezit.

Deze kennisgevingsverplichting geldt echter enkel als de stemrechten verbonden aan die effecten 25 % of meer bereiken van het totaal van de stemrechten van de vennootschap op het ogenblik dat de verrichting plaatsvindt, op grond waarvan de kennisgeving verplicht wordt. De houder van de aandelen aan toonder of van de gedematerialiseerde effecten moet een nieuwe kennisgeving verrichten, wanneer hij een aantal effecten heeft overgedragen en het aantal stemrechten waarover hij beschikt, opnieuw onder de drempel van 25 % daalt.

Deze kennisgevingsverplichting dient ten laatste te worden uitgevoerd binnen een termijn van vijf werkdagen volgend op de dag van de verwerving van deze effecten. De Wet – alsook de Memorie van Toelichting – verleent echter geen duidelijkheid over de wijze waarop deze kennisgeving dient te gebeuren.³

De Wet is van toepassing op alle naamloze vennootschappen, evenwel mits uitzondering van de naamloze vennootschappen die worden bedoeld in de artikelen 514 en 515 van het Wetboek van Vennootschappen. Art. 514 W. Venn. betreft de beursgenoteerde vennootschappen, waarop de Wet van 2 mei 2007 van rechtswege van toepassing is; art. 515 W. Venn. betreft de niet-beursgenoteerde vennootschappen, die zich *statutair* hebben onderworpen aan de artikelen 6-17 van de Wet van 2 mei 2007. Het Wetboek van Vennootschappen kent immers, als gevolg van de invoering van de Wet van 2 mei 2007, al een gelijkaardige regeling voor de openbaarmaking van belangrijke deelnemingen in beursgenoteerde vennootschappen.

De sancties voor het niet naleven van deze bepalingen liggen volledig in de lijn van de meldingsplicht in het kader van beursgenoteerde vennootschappen. Derhalve kan de voorzitter van de rechtbank van koophandel overgaan tot opschorting van de aan de effecten verbonden rechten of van een al bijeengeroepen algemene vergadering. Daarenboven is het de voorzitter toegestaan de verkoop van de bewuste effecten aan een derde te bevelen.

³ De Wet van 2 mei 2007 omtrent de openbaarmaking van belangrijke deelbewijzen in beursgenoteerde ondernemingen stelt eveneens dat de vorm van de kennisgeving vrij is en reguleert slechts de inhoud. Een stringente regulering van de vorm en inhoud is allerminst een vereiste, wanneer men rekening houdt met het uiteindelijke doel van deze verplichting tot kennisgeving, met name de informatievergaring van de vennootschap omtrent haar aandeelhoudersstructuur.

Voorts kan de raad van bestuur van de vennootschap een bijeengeroepen algemene vergadering uitstellen als die een kennisgeving heeft ontvangen of weet dat een kennisgeving had moeten of nog moet worden verricht.⁴ De niet-naleving van die meldingsplicht heeft ook gevolgen voor het verloop van de algemene vergadering. Behoudens een aantal uitzonderingsgevallen, kan een aandeelhouder op de algemene vergadering van de vennootschap slechts aan de stemming deelnemen met de stemrechten waarvoor hij minstens twintig dagen vóór de datum van de algemene vergadering een melding heeft gedaan.⁵

De wetgever bepaalde evenwel geen expliciete datum van inwerkingtreding. Aangezien de wet op 26 januari in het Belgisch Staatsblad is verschenen, treedt ze tien dagen later, met name op 5 februari 2010, in werking.

De Wet voert echter wel een overgangsregeling in voor de personen met aandelen aan toonder of gedematerialiseerde effecten die op dit ogenblik reeds meer dan 25 % bezitten van de stemrechtverlenende effecten van een door de Wet geveiseerde naamloze vennootschap. Zij moeten de vennootschap binnen een termijn van zes maanden vanaf de inwerkingtreding van de nieuwe wet – dus vóór 5 augustus 2010 – op de hoogte brengen van hun belangrijke participatie, evenwel slechts 'in functie van het risico'. De Wet hult zich hieromtrent echter in stilte en verduidelijkt niet wanneer er sprake is van een risico en hoe snel de openbaarmaking dan wel dient te gebeuren.

Hoewel met de publicatie van de Wet van 14 december 2005 de geleidelijke afschaffing van aandelen aan toonder een feit werd, doet dit ons inziens geen afbreuk aan de relevantie van de nieuwe Wet, daar deze Wet zich tevens richt op gedematerialiseerde effecten.⁶ Daarenboven bepaalde de Belgische wetgever dat, gezien de gefaseerde afschaffing ervan, de aandelen aan toonder pas in 2015-2016 (vrijwel) definitief van het vennootschapsrechtelijke toneel zullen zijn verdwenen.

⁴ Art. 534 W. Venn.

⁵ Art. 545 W. Venn.

⁶ Meer in het bijzonder wordt door de Wet van 14 december 2005 de geleidelijke afschaffing van de aandelen aan toonder beoogd, waarin wordt voorzien in een omzetting van rechtswege van aandelen aan toonder in gedematerialiseerde effecten, wat mogelijkwijze een opmars kan betekenen van deze laatste soort effecten, dewelke tevens het voorwerp uitmaken van de Wet van 18 januari 2010. Het vrijwel definitief verdwijnen van de aandelen aan toonder zal luidens de bepalingen van de Wet van 14 december 2005 ook pas in 2015-2016 plaatsvinden.